

ת"פ 43597/08/21 - מדינת ישראל נגד אמיר אבו גאנם

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 43597-08-21 מדינת ישראל נ' אבו גאנם(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופט יואל עדן המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד זוהר נאור - פמ"ד
נגד הנאשם:		אמיר אבו גאנם ע"י ב"כ עו"ד סמיר אבו עבד

גזר דין

האישום והסדר הטיעון

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן (כא/2) במסגרת הסדר טיעון, בעבירות נשק (הובלה ונשיאת נשק) לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא לחוק העונשין.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם הוא בעליו של רכב מסוג סקודה אוקטביה ("הרכב").

בתאריך 5.8.21 בשעה 19:00 או בסמוך לכך, נסע הנאשם יחד עם אחר אשר נהג ברכב, בכביש 6 לכיוון דרום. בסמוך לשמורת פורה נעצר הנאשם ע"י המשטרה בעודו נושא ומוביל אקדח חצי אוטומטי D.D.G קליבר 9 מ"מ פאראבלום, שהוא כלי נשק יורה ובכוחו להמית ובתוכו מחסנית ריקה המתאימה לאקדח חצי אוטומטי D.D.G ("האקדח והמחסנית") מוסלקים בבד תקרת הרכב מעל מושב הנוסע.

במעשיו לעיל, נשא הנאשם והוביל נשק, בלא רשות על פי דין לנשיאתו או הובלתו.

2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון במסגרתו הודה הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, והורשע בעבירה המיוחסת לו. ביחס לעונש קיימת הסכמה חלקית לפיה המאשימה תבקש מבית המשפט לגזור על הנאשם 31 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו 5.8.21 והפעלת מאסר מותנה בן 12 חודשים בחופף לעונש המאסר, כך שיוטל עונש כולל של 31 חודשי מאסר, ובנוסף הטלת מאסר על תנאי וקנס משמעותי. מנגד, ההגנה תטען לעונש כראות עיניה.

הראיות לעונש

3. מטעם המאשימה הוגשו במסגרת הראיות לעונש הרישום הפלילי של הנאשם (ת/1), וגזר הדין בו הוטל על הנאשם המאסר המותנה (ת/2).

על פי הרישום הפלילי, לחובת הנאשם עבר פלילי הכולל הרשעה אחת במספר עבירות מ - 2016 - 2017, עבירות של אי מניעת פשע, ועבירות נשק של סחר/עסקה למסירת החזקה בנשק לאחר, לפי סעיף 144(ב)(2) לחוק העונשין, נשיאת/הובלת נשק שלא כדין לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין, ורכישת/החזקת נשק שלא כדין לפי סעיף 144(א) לחוק העונשין. בגין ההרשעה בעבירות אלו נדון הנאשם למאסר בפועל למשך 37 חודשים.

בגזר הדין מיום 27.6.18 (ת/2), בו הנאשם כאן היה נאשם 2, לצד עונש המאסר בפועל של 37 חודשים הוטל מאסר מותנה של 12 חודשים שלא יעבור אחת העבירות בהן הורשע או כל עבירת נשק אחרת. רכיב המאסר המותנה תוקן בהחלטה מיום 12.7.18.

מטעם ההגנה לא הוגשו ראיות לעונש, והנאשם ויתר על אפשרות קבלת תסקיר שירות מבחן.

4. **לטענת ב"כ המאשימה:**

התבקש לקבוע מתחם עונש הולם שינוע בין 24 ל - 48 חודשים, ולמקם את העונש לפיו הסכימה המאשימה להגביל את עצמה, עונש של 31 חודשי מאסר, בתוך המתחם, יחד עם הפעלת המאסר המותנה כך שהעונש הכולל יהיה 31 חודשי מאסר.

ביחס להפעלת המאסר המותנה בן 12 החודשים, התבקש להפעילו במלואו בחופף כך שהעונש שייגזר יהיה 31 חודשי מאסר בפועל החל מיום מעצרו. עוד התבקש להטיל מאסר מותנה וקנס משמעותיים ומרתיעים.

נטען כי במעשיו פגע הנאשם בערך החברתי המוגן העומד בבסיס עבירות הנשק, שהינו הגנה על שלום הציבור וביטחונו ושמירה על גופו וחיייו של אדם.

מידת הפגיעה של הנאשם בערך המוגן בנסיבות תיק זה הינה ברף הבינוני.

צו השעה הינו למיגור עבירת הנשק על כל גווניה, קיימת מגמת החמרה אליה מצטרפת הנחיית פרקליט המדינה.

השיקולים לקולא בגזירת עונשו של הנאשם הינם קבלת האחריות, וחיסכון בזמן שיפוטי, ושיקול לחומרה הינו עברו

הפלילי לפיו הנאשם נדון בשנת 2018 ל - 37 חודשי מאסר בפועל בגין עבירות נשק וריצוי המאסר ומאסר מותנה בר הפעלה, לא הרתיעו אותו מלשוב ולבצע עבירות נשק ולשוב ולסכן את הציבור.

5. **לטענת ב"כ הנאשם:**

יש לאבחן את עניינו של הנאשם מעניין אחר אליו הפנו ב"כ המאשימה, הואיל ושם היה מדובר באקדח טעון, וכאן אין מדובר באקדח טעון, ואבחן פסיקה נוספת.

ביחס לנסיבות ביצוע העבירה, בית המשפט צריך לתת משקל לסוג הנשק, לכך שמדובר באקדח, ולנסיבות של החזקת הנשק, היכן היה מוסלק בתוך הרכב, האם היה טעון או מחסנית שיש בה כדורים.

נטען כי קיים הסדר טיעון ואין צורך לקבוע מתחם, בהסדר מגבילה המאשימה עצמה ל - 31 חודשי מאסר. התבקש כי המאסר המותנה יהיה בחופף לכל עונש שיקבע ע"י בית המשפט, ולא במצטבר.

נטען כי הנאשם חסך זמן שיפוטי, התיק היה קבוע להוכחות, והמאשימה לא היתה מגיעה להסדר עם הגבלה ל - 31 חודשים כולל התנאי אלמלא היתה סוגיה מסוימת.

הנאשם צעיר, רווק, אין בעברו עבר פלילי מכביד, אמנם הוא הסתבך פעם ראשונה בעבירות נשק, וזו פעם שנייה שהוא מסתבך בעבירות כאלו.

בתיק זה היה מעורב נוסף, שבסופו של יום נחקר, נעצר, הוארך מעצרו מפעם לפעם, שוחרר ולא הוגש נגדו כתב אישום. אין מחלוקת שאותו אחר נהג ברכב, הסיבה היחידה שבגינה הוגש כתב אישום נגד הנאשם, בשל די.אן.אי שהיה על הנשק, ובשל היותו הבעלים של אותו רכב, אבל גם כנגד האחר היה אמור להיות מוגש כתב אישום מכוח שותפות לעבירה. התבקש כי בית המשפט ירחם על הנאשם.

הנאשם אמר כי הוא מצטער על כל דבר שעשה, הוא רוצה להתחיל חיים חדשים, ומבקש את רחמנות בית המשפט.

הערכים המוגנים והענישה

6. בעבירות שביצע פגע הנאשם בערכים המוגנים של הגנה על שלום הציבור, ביטחון הציבור, שלטון החוק והגנה על שלמות הגוף.

לעבירות בנשק נודעת חומרה רבה, וזאת בשל הסיכון הגבוה הטמון בהן והפגיעה החמורה בערכים המוגנים.

בע"פ 6383/21, 6398/21, 6417/21 **קריף ואח' נ' מ"י** (13.2.2022), התייחסות לערכים המוגנים, לצורך להחמיר בעבירות נשק, ולהעניק משקל מרכזי לשיקול של הרתעת הרבים:

"לעיתים נכון להחמיר בענישה בגין סוגים מסוימים של עבירות בשל אופיין, ויש שנכון להחמיר בענישה בגין ביצוע עבירות מסוימות הואיל ובתקופה הרלוונטית הן הופכות לנפוצות ושגרתיות יותר, עד כי יש לסווגן כ"מכת מדינה". בענייננו, עבירות הנשק דורשות החמרה בשל שני הנימוקים גם יחד. ממד החומרה שבהן נעוץ בזיקתן לכלי בעל כוח קטלני. ובראי התקופה - הפגיעה באינטרס הציבורי ובבטחון הפרט דורשת ענישה מחמירה, מעבר לזו שהייתה נקוטה בעבר. בפסיקה הובהר שוב ושוב בשנים האחרונות כי הענישה בעבירות נשק צריכה להיות מחמירה ... התופעות של עסקאות בנשק, הובלתו ונשיאתו, מאיימות לא רק על שלמות הגוף של הציבור, אלא גם על שלום הציבור ועל הסדר הציבורי ... יש לקשור אפוא מלחמת חורמה על עבירות הנשק למיניהן, וגם על בית המשפט לתרום את חלקו למלחמה זו באמצעות ענישה הולמת ומרתיעה. לא פעם נקבע כי יש להחמיר בענישה בגין עבירות נשק, ולהעניק משקל מרכזי לשיקול של הרתעת הכלל..."

עוד ר' ע"פ 7502/12 **בסאם כוויס נגד מ"י** (25.06.2013):

"כפי שנפסק, לא אחת, עבירות בנשק לסוגיהן מגלמות בתוכן סיכון ממשי לשלום הציבור ולביטחוננו, שכן לא ניתן לדעת להיכן יתגלגלו כלי הנשק המוחזקים שלא כדין, ואיזה שימוש יעשה בהם בעתיד."

7. קיימת הסכמה עונשית חלקית בין הצדדים, במסגרתה קבעו הם טווח ענישה מוסכם, כך שהמאשימה תטען לעונש מאסר של 31 חודשים, אשר כולל במסגרתו גם את הפעלת המאסר המותנה בן 12 החודשים, ומנגד ההגנה חופשית בטיעוניה.

זהו טווח ענישה שהוא תוצאת **"מיצוי כוח המיקוח של כל אחד מהצדדים להליך, בשים לב לכלל נסיבות התיק..."**. מתחם העונש ההולם הינו בבחינת **"קביעה נורמטיבית של בית המשפט באשר לטווח הענישה הראוי..."** (ע"פ 512/13 **פלוני נ' מ"י** (4.12.2013)), אל מול טווח הענישה בהסדר אשר הוא תוצאת הסכמה בין הצדדים.

משאין ספק בקיומו של ההסדר, אין מקום לקביעת מתחם עונש הולם. ר' ע"פ 512/13 **פלוני נ' מ"י** (4.12.2013). ר' גם ע"פ 6943/16 **גלקין נ' מ"י** (28.1.2018) בו נפסק כי: **"... אין זה נכון או ראוי - ודאי במקרה כזה - להרחיב בקביעת המתחם. כאמור יש לאבחן בין רכיבי תיקון 113 לבין מידת ההתערבות של בית המשפט בהסדרי טיעון. בית משפט זה בהרכב מורחב קבע את הכללים הרלוונטיים בנדון ... זהו המוקד. זאת, במיוחד בתיק מסוג זה, אשר על פני הדברים טווח הענישה המצוי בהסדר הטיעון לא נופל מחוץ למתחם הענישה. הדיון הנדרש אינו נסוב סביב דחיית ההסדר, אלא סביב כימות העונש הסופי בתוך הטווח שנקבע. במקרים**

כאלה אינני סבור כי יש צורך להרחיב במלאכת קביעת מתחם הענישה". עוד ר' גם ע"פ 2454/18 שיינברג נ' מ"י (6.12.2018), בו הובאה כאפשרית הדעה לפיה כאשר הצדדים הסכימו על טווח ענישה שנופל בבירור בתוך מתחם הענישה, אין צורך להרחיב בקביעת המתחם.

לאור האמור, אינני מוצא מקום לקביעת מתחם עונש הולם, שכן אינני מוצא ספק בכיבוד ההסדר, וקביעת מתחם עונש הולם מקום שקיימת הסכמה על טווח ענישה שמורה למקרים חריגים, ואין זה המקרה.

8. הענישה הינה אינדיבידואלית, ועקרון זה בא לידי ביטוי הן בבחינת נסיבות ביצוע העבירה, והן בבחינת נסיבותיו של הנאשם.

בענישה בעבירות נשק יש להתייחס לסוג וכמות הנשק, לצד הנסיבות הנלוות. כך הוא כאשר נקבע מתחם עונש הולם, וכך גם כאשר אין מקום לקביעת מתחם. סוג הנשק והנסיבות הנלוות להחזקתו, מהווים נתון מרכזי בענישה. ר' לענין זה ע"פ 1323/13 רך חסן ואח' נ' מ"י (5.6.2013) שם נפסק כי: **"... סוג הנשק, כמו-גם ההיקף שבו נסחר, הוחזק, הובל וכיוצא באלה, הם נסיבות הקשורות בביצוע העבירה והם שקובעים את פוטנציאל הנזק הכרוך במעשה העבירה... למעשה, אין כל חידוש בקביעה כי קיים מדרג ענישה בעבירות המבוצעות בנשק, נקבע, בין השאר, על פי סוג, איכות וכמות הנשק שנעשה בו שימוש..."**

9. להלן התייחסות לפסיקה בעבירות נשק דומות, ואולם, מובן כי יש לאבחן כל מקרה בהתאם לנסיבותיו אל מול נסיבות ביצוע העבירה בתיק זה. בחלק מהמקרים להלן הנסיבות חמורות פחות, ובחלקם חמורות יותר.

בע"פ 6383/21, 6398/21, 6417/21 **קריף ואח' נ' מ"י** (13.2.2022) (ערעור על גזר דין של מותב זה) -הורשעו המערער 1 והמערער 3 אשר עניינם הוא הרלבנטי לאור נסיבות ביצוע העבירות על ידם, בעבירות נשק (הובלה ונשיאת נשק) לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק העונשין, בכך שלאחר שהמערער 1 יצר קשר עם נאשם נוסף בפרשה וביקש שיסייע לו לקבל לידי נשק, המערערים 1 ו- 3 קיבלו מהמערער 2 נשק מסוג אקדח הזנקה מוסב היורה ומסוגל להמית. מערער 3 לקח את האקדח והטמינו במכנסיו, ומערערים 1 ו- 3 נסעו מהמקום ובמהלך הנסיעה נעצרו בידי כוחות משטרה שמצאו את הנשק על גופו של מערער 3. נקבע מתחם עונש הולם לכל אחד משני המערערים הללו של 18-36 חודשי מאסר, והוטל על כל אחד מהם עונש של 25 חודשים, גם לאור עברם הפלילי. הערעור נדחה.

בע"פ 3877/16 **ג'באלי נ' מ"י** (17.11.2016) - הורשע המערער בעבירה של נשיאת נשק בכך שנשא אקדח טעון במחסנית שהכילה 14 כדורים ואשר נגנב חודשים אחדים קודם לכן בהתפרצות לדירה, הוא הגיע למקום מפגש ליישוב סכסוך, כשהוא נושא עימו ברכב ולאחר מכן במכנסיו את האקדח, וכשהגיעו שוטרים, השליכו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם בין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל וגזר על המערער 34 חודשי מאסר. הערעור נדחה תוך שבית המשפט העליון ציין כי **"אכן העונש שנגזר על המערער במקרה דנן אינו מן הקלים, אך אינו חורג באופן מהותי ממדיניות הענישה הנוהגת והראויה"**, וצוין עברו הפלילי המכביד של המערער והעובדה כי זמן קצר קודם לכן סיים לרצות מאסר.

בע"פ 3156/11 **זראיעה נ' מ"י** (21.2.2012) - הורשע המערער בעבירות של נשיאת והובלת נשק והסתייעות ברכב לביצוע פשע, ובגין אלו הוטל עליו מאסר למשך 24 חודשים. על פי כתב האישום המתוקן, המערער נסע ברכבו אחרי שהסליק בו אקדח, מחסנית טעונה בכדורי אקדח וקופסאות עם כדורי אקדח, והאקדח והתחמושת נתפסו בחיפוש שגרתי שביצעה המשטרה ברכב. המערער היה נעדר עבר פלילי למעט עבירה שלא מסוג זה. הערעור נדחה.

בע"פ 2398/14 **ענאן אלהייל נגד מ"י** (8.7.2014) - המערער הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירה של אחזקת נשק ותחמושת, בכך שנתפס כשהוא מחזיק ברכבו, בקופסה גלויה במושב הנוסע הקדמי, אקדח ובו מחסנית עם 8 כדורים וקופסה ובה 38 כדורים נוספים. בית המשפט המחוזי העמיד את מתחם העונש על 10-24 חודשי מאסר בפועל, והשית על המערער 13 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. הערעור נדחה.

בע"פ 2892/13 **מוחמד עודתאללה נ' מ"י** (29.9.2013), הורשע המערער, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של נשיאה והובלה של נשק שלא כדין לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק העונשין והסתייעות ברכב לביצוע פשע, בכך שהגיע לידיו אקדח, והוא נהג ברכב כשהוא מוביל את האקדח ובו מחסנית ריקה מכדורים מוסתר תחת השטיחון שמתחת לכיסא הנהג ברכב, בבית המשפט המחוזי נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 12 ל- 36 חודשי מאסר בפועל, ונגזר על המערער, נעדר עבר פלילי, צעיר, מאסר למשך 21 חודשים, מאסר מותנה, וקנס בסך 7,000 ₪. הערעור נדחה.

בע"פ 2564/19 **איברהים אזברגה נ' מ"י** (18.7.2019) - המערער הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירה של נשיאת נשק לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין. המערער (יליד 1984) קשר קשר עם אחרים וניהל עימם משא ומתן לרכישת אקדח שהיה מצוי ברשותם במטרה לסחור בו. לרשות המערער ושותפו לכתב האישום, הועבר אקדח גנוב מתוצרת חברת "גלוק", קליבר 9 מ"מ, יחד עם מחסנית תואמת, תמורת 32,000 ש"ח. המערער ושותפו נכנסו לרכב כשהשותף נוהג בו, הסתירו את האקדח מתחת למושב הנוסע שעליו ישב המערער, ועשו את דרכם חזרה עד שנעצרו על ידי המשטרה בסמוך למחלף. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין 12 ל-40 חודשי מאסר בפועל והשית על המערער 16 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. הערעור נדחה.

10. ניתן לראות כי הענישה הנוהגת, הן מתחמי הענישה הנקבעים, והן הענישה המוטלת, קשורים באופן ישיר לנסיבות ביצוע העבירות, סוג הנשק, קיומה או העדרה של תחמושת, וכלל נסיבות ההחזקה וההובלה של הנשק.

בעניינו של הנאשם מדובר בהובלת אקדח חצי אוטומטי ובתוכו מחסנית ריקה המתאימה לו, ואלו היו מוסלקים בבד תקרת הרכב.

נסיבות אלו אינן כוללות החזקת תחמושת, אליה מתייחסת חלק מהפסיקה, ויש לערוך אבחנה בהתאם. מנגד, מדובר בנשק אשר הוסלק, והוא אקדח חצי אוטומטי.

11. לנאשם עבר פלילי בעבירות נשק, חלקן אף חמורות יותר - סחר בנשק, נשיאה והובלת נשק והחזקת נשק. שם מדובר היה ברוס"ר שהיה מורכב ממכלול של רוס"ר מסוג M16, ומקנה מסוג גליל, ואירוע נוסף בו מדובר היה בארגזי

תחמושת לאקדח, נשק דמוי רובה סער ומחסנית כדורי תחמושת לרובה זה, וככלל מעיון בעובדות המפורטות בגזר הדין במסגרתו הוטל מאסר בפועל ומאסר מותנה נחזית תמונת מי אשר נכון לאותו מועד היה עוסק בסחר בנשק, מציע הצעות כאלו ואחרות לסחר בסוגים שונים של כלי נשק, ובכמויות גדולות של תחמושת, וככלל עולה כי מדובר במי שמצוי ועוסק בסחר, החזקה, הובלה של נשק ותחמושת באופן מקיף.

מאסר בפועל של 37 חודשים ומאסר מותנה של 12 חודשים אינם מרתיעים את הנאשם, והוא שב ומבצע עבירת נשק לאחר שחרורו.

בתאריך 27.6.18 מוטל עליו מאסר של 37 חודשים מיום מעצרו 2.7.17, וביום 5.8.21 הוא מבצע שוב עבירת נשק חמורה.

לאור העובדות של האישומים בהם הורשע בהרשעתו הקודמת (ת/2), עולה תמונה של מי אשר נטוע בעולם הנשק ועוסק בו באופן נרחב, בסוגים שונים של נשק ותחמושת.

לעברו הפלילי החמור של הנאשם, ולעובדה שמדובר בעבר פלילי רלבנטי ביותר, בעבירות נשק אשר בחלקן אף חמורות יותר, יש לתת משקל משמעותי בענישה. ברגיל, בעבירות נשק יש לתת משקל בשיקולי הענישה להרתעת הרבים ולהרתעת היחיד, ובעניינו של הנאשם בנוסף להרתעת הרבים, הרי שהמשקל שיש לתת להרתעת היחיד צריך גם הוא להיות משמעותי ביותר.

הנאשם מוכיח במעשיו כי מאסר ממושך שהוטל עליו לא הרתיעו, וכך גם לא מאסר מותנה ממושך בן 12 חודשים.

לאור חומרת העבירה, נסיבות ביצועה, ועברו הפלילי המכביד והרלבנטי של הנאשם, הרי שענישה הכוללת 31 חודשי מאסר, גם ללא הפעלת מאסר מותנה, הינה העונש ההולם והראוי למי אשר בוחר שוב ושוב לבצע עבירות נשק חמורות.

משמתווסף לכך מאסר מותנה משמעותי בן 12 חודשים, הרי שאין אלא לקבוע כי הרף העליון של טווח הענישה המוסכם הינו עונש אשר יש בו כדי הקלה עם הנאשם, ואלמלא הסכמה זו הרי שיכול והענישה הראויה היתה גבוהה יותר.

ענישה ברף העליון של טווח הענישה המוסכם מגלמת בתוכה הקלה אל מול הענישה הראויה בנסיבות ביצוע העבירה ונסיבותיו של הנאשם. מי אשר שב ומסכן את הציבור, מבצע שוב ושוב עבירות נשק חמורות, מאסר בפועל אינו מרתיעו וכך גם לא מאסר מותנה, מחויב כי הענישה בעניינו תהיה משמעותית ותכלול מאסר בפועל משמעותי.

הצורך בהחמרה בעבירות הנשק מודגש שוב ושוב על ידי בתי המשפט, וענישה של 31 חודשי מאסר, אל מול מכלול

הנתונים האמורים לעיל, והצורך בהחמרה, יש בה אף מידה של הקלה עם הנאשם.

אשר על כן, תוטל על הנאשם ענישה ברף העליון של טווח הענישה המוסכם, ולאור ההסדר יופעל המאסר המותנה כולו בחופף למאסר בפועל המוטל, כפי עתירת המאשימה.

במסגרת ההסדר עתרו ב"כ המאשימה גם להטלת קנס משמעותי. בקביעת קנס יש להביא בשיקולים מצב כלכלי של נאשם. אין בפני נתונים של ממש ביחס למצבו הכלכלי של הנאשם. אולם לאור קבלת האחריות והמאסר המוטל, אני מוצא שלא להכביד עם הנאשם ברכיב הקנס, ואולם, הקנס לא יפחת מהקנס אשר הוטל על הנאשם בהרשעתו הקודמת, ואשר גם הוא לא הרתיע את הנאשם.

כמו כן, יוטל מאסר מותנה. מאסר מותנה של 12 חודשים לא הרתיע את הנאשם, ולפיכך אין אלא להטיל מאסר מותנה משמעותי יותר.

12. אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

מאסר - מאסר בפועל לתקופה של 31 חודשים. תקופת מאסרו תחושב מיום מעצרו 5.8.21.

הפעלת מאסר על תנאי - מפעיל בזאת מאסר על תנאי שהוטל על הנאשם ביום 27.6.18 בת.פ. - 21720-03-17, ת.פ. 14561-07-17, של ביהמ"ש המחוזי בבאר שבע, לתקופה של 12 חודשים, כך שירוצה בחופף למאסר בפועל דלעיל.

סך הכל ירצה הנאשם מאסר בפועל למשך 31 חודשים שתחילתו ביום מעצרו.

מאסר על תנאי - מאסר על תנאי לתקופה של 18 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו יעבור על כל עבירה לפיה הורשע, או כל עבירת נשק אחרת.

קנס - קנס בסך 10,000 ש"ח או מאסר למשך 50 ימים תחתיו; הקנס ישולם ב - 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, התשלום הראשון ישולם בתוך 90 יום מהיום.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט' אייר תשפ"ב, 10 מאי 2022, במעמד הצדדים.

